

opføres med fredningsplanudvalgets godkendelse af bygningernes beliggenhed og udformning, medmindre bygningerne opføres på samme sted som de senest anvendte beboelsesbygninger eller som tilbygninger til bestående beboelsesbygninger.

Stk. 5. I særlige tilfælde kan ministeren for kulturelle anliggender beslutte selv at træffe afgørelse i medfør af stk. 1-4 i en sag, der behandles af fredningsplanudvalget.

8. I § 46, stk. 1 ændres i nr. 2 punktum til komma, og efter nr. 2 indsættes som nyt nummer: „ 3) foretages udstykning, hvorved der fastlægges skel“.

9. § 47, stk. 1, nr. 2 ophæves. Nr. 3 bliver herefter nr. 2.

10. Efter § 47 indsættes i kap. VI:

„§ 47 a. Inden for en afstand af 150 m fra søer med en vandflade på mindst 1 ha og offentlige vandløb med bundbredde på mindst 2 m må der ikke uden fredningsnævnets til-

ladelse placeres bygninger, skure, campingvogne og lignende, opstilles master, foretages beplantninger og ændringer i terrænet eller henlægges affald.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 om beplantninger gælder ikke for skove, plantager og haver, hvor der var lovlig bevoksning før 1. september 1972.

Stk. 3. § 47, stk. 2, 4, 5 og 6 finder tilsvarende anvendelse.“

11. I § 66, stk. 1 ændres i nr. 1 „§ 43, stk. 1“ til: „§ 43, stk. 1, 2 og 4.“ I nr. 1 ændres endvidere § 47, stk. 1“ til: „§ 47, stk. 1, § 47 a, stk. 1.“ I nr. 5 ændres „§ 43, stk. 2“ til: „§ 43, stk. 3.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. september 1972.

Stk. 2. De hidtil gældende regler finder anvendelse på fredningssager, der er rejst inden 1. september 1972.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 318 af 18. juni 1969 om naturfredning trådte i kraft den 1. oktober 1969. Om lovforslaget og dets behandling henvises til folketingstidende 1967-68, forhandlingerne sp. 3356-3359, 3934-3956, tillæg A sp. 3031-3094, folketingstidende 1968-69 sp. 1643-1645, 2034-2064, 8105-8138, 8358-8359, tillæg A sp. 1817-1882, tillæg B sp. 2657-2684, tillæg C sp. 1441-1468 og om lovens nærmere fortolkning til cirkulære fra ministeriet for kulturelle anliggender nr. 245 af 22. november 1969.

Lovrevisionen i 1969 medførte på en række punkter en ajourføring i overensstemmelse med den stedfundne udvikling. Naturfredningsloven udgjorde sammen med den samtidig gennemførte lov om by- og landzoner et væsentligt led i en første etape af en reform af planlægningslovgivningen. Udviklingen har siden naturfredningslovens gennemførelse medført et ønske om en styrkelse af den fysiske planlægning og om øgede bevaringsbestrebelsers for det åbne land som led i afvejningen af de interesser, som skal tilgodeses ved disponeringen af vore landskaber og naturressourcer.

Naturfredningsloven af 1969 var i væsentlig grad baseret på arbejdet i naturfredningskommissionen,

der afsluttedes i 1967. I den mellemliggende tid er der påbegyndt udviklinger på væsentlige områder, specielt for så vidt angår forureningsbekæmpelsen, og nye led i landskabsbeskyttelsen har i forbindelse hermed vist sig formålstjenlige. En vis skærpelse af det økonomiske pres imod vore landskabsressourcer kan formentlig forventes ved en eventuel tilslutning til Det europæiske Fællesskab.

Forslagene skønnes ikke at ville medføre merudgifter bortset fra, at der med hensyn til forslag 1 om naturfredningsrådets omdannelse må forudsættes, at man finder frem til en kompensation for de pågældendes arbejdsindsats, og at den nødvendige sekretariatsmæssige bistand foreligger.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til nr. 1 og 2 (§ 7).

Omdannelsen af naturfredningsrådet til et rent naturvidenskabeligt ekspertorgan må ses på baggrund af behovet for et organ af denne art, ikke alene i henseende til administrationen efter naturfredningsloven, men også som led i en rådgivning med hensyn til økologiske problemer (d.v.s. problemerne om samspillet mellem alt levende og det omgivende miljø) over for andre myndigheder, spe-